

שנות הכיבוש הנאצי השאירו בליבה של חנה רשמים קשים ביותר.

כאשר, שנים לאחר מכן, קשרו חנה וחיים ברית לחיים משותפים, עלו וצצו רשמים אלה שוב ושוב ...
מעט מן הזיכרונות של חנה - העביר אלינו חיים לאחר מותה:

הזריה של חנה, כמו רבים מיהודי הולנד, ניספו במחנה ההשמדה שבהולנד, וסטרכרום.
חנה הצליחה לברוח בעת הבריחה פגשה אישה הולנדית, שהיתה אחות בבית חולים לילדים בעלי מחלות מידבקות. אישה זו לקחה את חנה איתה ואיפשרה לה להשתלב בין האחיות בבית החולים. היה זה מקום בטוח, יחסית, כי השליטים נהדו מסכנת ההידבקות במחלות.
בהולנד היתה אף פעילות ערה של נשים נוצריות, שאספו מידע על נשים יהודיות שנקוקות למפלט בפני הנאצים. אחת החברות מן הארגון הזה סידרה לחנה מקום מסתור אצל משפחת רופאים. שם בארתל הבית מצאה חנה מקום עד סוף המלחמה. היו אלה תנאים קשים ביותר גם מבחינה פיזית וגם מבחינה נפשית. גורם מכביד במיוחד היה בעובדה שבבית זה שוכן גם אחד המפקדים מטעם השלטון הנאצי. ימי הכיבוש והמלחמה היו ימים של מחסור קשה אך רבים מן המטופלים אצל ג'ון הרופאים באו מן הכפרים וסילחו על העגרה הרפואית שקיבלו בתוצרת חקלאית. כך ניתן היה לעזור במעט גם לאי שהוותר בארתל ...